

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0344/2010

1.12.2010

JELENTÉS

az alapvető jogok helyzetéről az Európai Unióban (2009–2010) – intézményi szempontok a Lisszaboni Szerződés után (2009/2161(INI))

Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság

Előadó: Kinga Gál

PR_INI

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
KISEBBSÉGI VÉLEMÉNY	17

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az alapvető jogok helyzetéről az Európai Unióban (2009–2010) – intézményi szempontok a Lisszaboni Szerződés után (2009/2161(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés preambuluma, nevezetesen a második, negyedik, ötödik, hatodik és hetedik francia bekezdéseire,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkére, 3. cikke (3) albekezdésének második francia bekezdésére, valamint 6. és 7. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió 2000. december 7-i, 2007. december 12-én Strasbourgban kihirdetett Alapjogi Chartájára,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló európai egyezményre (EJEE),
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának hatékony végrehajtására irányuló stratégiáról szóló bizottsági közleményre (COM(2010)0573),
- tekintettel az Európa Tanácsnak és az ENSZ-nek valamennyi, az alapvető jogokkal kapcsolatos egyezményére és ajánlására, beleértve a szakosodott ellenőrző testületeket is,
- tekintettel az Európai Unió Bírósága, valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága határozataira és joggyakorlatára,
- tekintettel az Európa Tanács és az Európai Unió közötti egyetértési megállapodásra¹ – tekintettel a polgárokat szolgáló és védő, nyitott és biztonságos Európáról szóló stockholmi programra,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének (FRA) tevékenységére és éves jelentéseire,
- tekintettel nem kormányzati szervezetek emberi jogokról szóló jelentéseire,
- tekintettel az Európai Parlament által 2010. június 21–22-én rendezett, az Alapjogi Chartának a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló európai térség fejlődésére gyakorolt hatásáról szóló nyilvános meghallgatására,
- tekintettel 2009. január 14-i állásfoglalására az alapvető jogok helyzetéről az Európai Unióban (2004–2008)²,
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,

¹ CM(2007)74.

² Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0019.

- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A7-0344/2010),
- A. mivel az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikke értelmében az Unió az emberi méltóság, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a szolidaritás, a jogállamiság, valamint az emberi jogok tiszteletben tartásának oszthatatlan és egyetemes érték közösségén alapul, s így az Európai Unió területén élő valamennyi személyre, ideértve a kisebbségekhez tartozó személyeket is vonatkozik; mivel minden európai politika – azok külső dimenzióját is beleértve – általános céljának a jogok hatékony védelmének és előmozdításának kell lennie, ami elengedhetetlen feltétele az Európai Unió konszolidációjának, és ami hozzájárul a béke, az emberi jogokkal és alapvető szabadságokkal kapcsolatos értékek és az emberek jóléte előmozdításához,
- B. mivel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése új helyzetet teremtett az Európai Unióban az emberi jogokat illetően, azáltal, hogy az Alapjogi Chartát (a továbbiakban: a Charta) jogilag kötelezővé tette, s ezáltal alapvető értékekből konkrét jogokat hozott létre; mivel elfogadása óta a Charta az európai bíróságok ítélkezési gyakorlatának inspirációs forrásává vált; mivel a Bizottság éves jelentést tett közzé a Charta végrehajtásáról, és az Alapjogi Ügynökség éves jelentéseiben szerepelnie kell a Chartán alapuló alapvető jogok előmozdításának és végrehajtásának,
- C. mivel mind az uniós intézményekben, mind a tagállamokban szükség van az alapvető jogok valódi kultúrájának létrehozására, ösztönzésére és megerősítésére, különösen akkor, amikor ezek az intézmények és országok uniós jogszabályokat alkalmaznak és hajtanak végre, akár az unión belül, akár harmadik országok viszonylatában,
- D. mivel az Európai Parlament eljárási szabályzata értelmében évente megvizsgálhatja és értékelheti az alapvető jogok helyzetét, és ajánlásokat tehet,

A Lisszaboni Szerződés utáni időszak új alapjogi szerkezete

1. hangsúlyozza, hogy az emberi jogok és alapvető szabadságok hatékony védelme és előmozdítása a demokrácia és a jogállamiság alapja az EU-ban, valamint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló európai térség megszilárdításának elengedhetetlen feltétele, illetve azt, hogy ehhez a különböző (nemzetközi, európai, nemzeti, regionális és helyi) szinteken történő fellépésre van szükség; továbbá hangsúlyozza a regionális és helyi hatóságoknak az ilyen jogok végrehajtása és előmozdítása során betölthető szerepét; ezért felszólítja az uniós intézményeket és a tagállamok kormányait és parlamentjeit, hogy a Lisszaboni Szerződés által létrehozott új intézményi és jogi keretre alapozva alakítsanak ki az Unió számára olyan átfogó belső emberi jogi politikát, amely mind nemzeti, mind uniós szinten hatékony elszámoltathatósági mechanizmusokat biztosít az emberi jogok megsértéseinek kezelésére;
2. felhívja a figyelmet állásfoglalásaira, valamint 2009 folyamán folytatott vitával egybekötött szóbeli kérdéseire és az ezen időszak alatt végrehajtott küldetések vizsgálati eredményeire olyan konkrét alapjogokról, mint a magánélet, a méltóság és a személyes adatok védelme, a kínzás tilalma, a gondolkodás szabadsága, a lelkiismereti- és vallásszabadság, a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadsága,

- a sajtó- és médiaszabadság, a diszkriminációmentesség és a kisebbségi nyelvek használata, illetve a romák helyzetéről, a szabad mozgásról, a roma nőkről, az azonos neműek közötti házassággal és a bejegyzett élettársi kapcsolattal szembeni diszkriminációról, a kiskorúakról, a bevándorlókat befogadó központokról, valamint a foglyoknak a CIA kiadatási programja értelmében történő állítólagos illegális fogva tartásáról; hangsúlyozza, hogy ezek az állásfoglalások a Chartában foglalt értékeket tükrözik, megmutatják egyértelmű elkötelezettségét az alapvető jogok mindennapi védelme tekintetében, és politikai üzenete van az EU valamennyi polgára, a tagállamok, az uniós intézmények, valamint a nemzetközi partnerek felé;
3. sajnálja, hogy a Tanács és a Bizottság nem vette figyelembe az Európai Parlamentnek az európai országoknak a CIA által foglyok szállítására és illegális fogva tartására való állítólagos használatáról szóló 2007. évi jelentésében¹ foglalt ajánlások egyikét sem, valamint hogy nem osztották meg az Európai Parlamenttel az EU és az Egyesült Államok között e tárgyban folytatott megbeszélésekkel kapcsolatos információkat;
 4. szükségesnek tartja a Lisszaboni Szerződést követő időszakban az alapvető jogok védelme területén történt fejleményre való reagálást, és ebben a vonatkozásban ezen állásfoglalás célja rávilágítani az intézményeknek és mechanizmusoknak az alapvető jogok új, európai szerkezetében játszott szerepére;
 5. megismétli, hogy a Lisszaboni Szerződés 2009. december 1-jei hatálybalépése alapvetően megváltoztatta az EU jogi arculatát, amelynek egyre inkább egy közös értékeken és elveken alapuló politikai közösséggé kellene formálódnia; ezért üdvözlö az alapvető jogok védelmének új, többszintű, több forrásból eredő uniós rendszerét, melynek érvényesítése számos mechanizmus révén történik, beleértve a jogilag kötelező erejű Chartát; az EJEE (az emberi jogok európai egyezménye) által garantált jogokat, melynek elismerése az Uniónak az egyezményhez való csatlakozási kötelezettségéből fakad, a tagállamok alkotmányos hagyományain alapuló jogokat és jogokat az EJEB és a Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelő értelmezését;
 6. megerősíti, hogy a Charta jogi értéke azonos a Szerződésekével és az alapvető jogok legmodernebb kodifikációját képviseli, megfelelő egyensúlyt biztosítva jogok és szolidaritás között, magában foglalva az állampolgári, politikai, gazdasági, szociális és kulturális jogokat, valamint „harmadik generációs” jogokat (azaz a megfelelő ügyintézéshez, az tájékozódás szabadságához, az egészséges környezethez és a fogyasztóvédelemhez való jogokat); úgy véli, hogy az EU-nak szabályozási keretet kell létrehoznia az alapvető jogoknak a vállalkozások általi megsértése elleni védelme céljából;
 7. hangsúlyozza, hogy a Charta beillesztése az elsődleges uniós jogba, jóllehet nem bővíti az Unió hatáskörét és figyelembe veszi az 51. cikkben rögzített szubszidiaritás elvét, új kötelezettségeket ró a döntéshozó és végrehajtó intézményekre és a tagállamokra az uniós jogszabályok nemzeti szintű végrehajtása során, és hogy a Charta rendelkezései így közvetlenül végrehajthatóak lettek az európai és nemzeti bíróságok által; felszólítja az uniós intézményeket és tagállamokat, hogy növeljék az ellenőrzésért és végrehajtásért felelős különféle szerveik közötti koherenciát a létrehozott átfogó keret hatékony alkalmazása érdekében, erősítsék meg az Uniót

¹ P6_TA(2007)0032.

belüli ellenőrző mechanizmust, illetve a korai előrejelző rendszert, például az egyetemes időszakos felülvizsgálati mechanizmust is;

8. emlékeztet rá, hogy az EU alapvető értékeinek tisztelete és az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelme és előmozdítása közös alapot jelent az Unió harmadik országokkal való kapcsolataiban, és kiemeli, hogy az EU-t e tekintetben is köti a Charta; ezzel kapcsolatban emlékeztet rá, hogy a demokrácia és a jogállamiság előmozdítása együtt jár az emberi jogok és alapvető szabadságjogok tiszteletével, védelmével és előmozdításával; hangsúlyozza, hogy az EU új intézményi struktúráján belül az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) csak abban az esetben kínálhat lehetőséget a koherencia és a hatékonyság javítására az emberi jogok és a demokrácia előmozdítására irányuló külpolitikai erőfeszítések vonatkozásában, ha támogatást kap az emberi jogokon alapuló szemléletnek a szolgálat struktúrája, forrásai és tevékenységei tekintetében való alkalmazása; hangsúlyozza, hogy az Unió vezető szerepet játszik a világban az emberi jogok előmozdítása terén; e tekintetben felhívja az EU-t, hogy a nemzetközi megállapodásokban biztosítsa az emberi jogokra vonatkozó záradékok hatékonyságát, és a harmadik országokkal kötött megállapodások során vegye figyelembe a Chartában szereplő elveket, valamint arra, hogy őrizze meg a belső és külső emberi jogi politikájának koherenciáját;
9. megerősíti, hogy az Európai Unió EJEE-hez történő csatlakozása az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelmének minimális szintjét képezi Európában, és egy, az emberi jogok érvényesítésére szolgáló további mechanizmust biztosít, nevezetesen azt a lehetőséget, hogy panaszt tegyenek az EJEB-nél az emberi jogok az Európai Unió valamely intézménye vagy az uniós jogszabályokat végrehajtó tagállam intézkedéséből eredő megsértésével kapcsolatban, amelyre az EJEE hatálya is kiterjed; és hogy az EJEB joggyakorlata megfelelő, a Bíróság e téren alkalmazott joggyakorlatát kiegészítő hozzájárulást nyújt az EU-nak az alapvető szabadságok tiszteletben tartására és előmozdítására, az állampolgári jogokra, igazságügyre és belügyekre vonatkozó, jelenlegi és jövőbeli fellépéséhez;
10. felszólítja az EU valamennyi tagállamát és az Európa Tanácsot, hogy fejezzék ki egyértelmű politikai elkötelezettségüket és támogatási szándékukat a csatlakozási folyamat és megállapodás tekintetében, valamint – hangsúlyozva a fő érdekelt felekkel történő megfelelő konzultációt – biztosítsák a csatlakozási folyamat átláthatóságát; felszólítja a Bizottságot, hogy méltányos határidőn belül zárja le belső konzultációit, valamint az Európa Tanáccsal folytatott tárgyalásait, és a csatlakozási folyamat befejezése és az emberi jogok legmagasabb szintű védelmének európai biztosítása érdekében találjon megfelelő megoldást a fő technikai kérdésekre;
11. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hívják fel a figyelmet az EJEE-hez való csatlakozás előnyeire, és a pályázók által teljesítendő követelményekre azáltal, hogy e további mechanizmus hatásairól és megfelelő alkalmazásáról iránymutatásokat dolgoznak ki annak érdekében, hogy azt valamennyi érintett szakember továbbképzésébe beemelve hatékonyan és eredményesen használhassák;
12. üdvözli továbbá a Lisszaboni Szerződés által teremtett új, horizontális kötelezettséget a társadalmi kirekesztés és a diszkrimináció leküzdésére, valamint a társadalmi

igazságosság és szociális védelem, a nők és férfiak közötti egyenlőség, a magán- és családi élet tiszteletben tartása, a nemzedékek közötti szolidaritás és a gyermek jogai védelmének előmozdítására, valamint üdvözli egy közös menekültügyi és bevándorlási szakpolitika kidolgozását, az emberkereskedelem elleni fellépést, illetve a kisebbségekhez tartozó személyekre való egyértelmű utalást, amely az Unió egy másik alapértékét tükrözi; üdvözli továbbá azt a tényt, hogy az Unió jogi személyiséget szerzett, amelynek eredményeképpen nemzetközi szerződésekhez csatlakozhat, a jogi védelemben történt változást, mely annak köszönhető, hogy a Bíróság hatáskörét kiterjesztették az alapvető jogok védelmére nyilvánvalóan vonatkozó területekre, mint például a rendőrségi és igazságügyi együttműködés a büntetőjog területén, az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek szerepének megerősödését az európai döntéshozatali folyamatban, különösen az uniós politikák a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségében történő végrehajtásának értékelésében, az európai polgárok jelentősebb szerepét, akik most már az európai polgári kezdeményezés révén EU-jogszabályokat kezdeményezhetnek, valamint az intézményeknek az érdekképviseleti szervezetekkel és a civil társadalommal fenntartandó, nyílt, átlátható és rendszeres párbeszédre vonatkozó intézményi kötelezettségét (EUSz. 11. cikk (2) bekezdés);

13. felszólít a Stockholmi Program nemzetközi és európai emberi jogi jogszabályokkal összhangban történő végrehajtására, amely program a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségre vonatkozó stratégiai iránymutatások megállapítása révén a Szerződésből eredő kötelezettségeket és elveket ülteti át a gyakorlatba;

Az új alapjogi szerkezetet végrehajtó intézmények

14. úgy véli, hogy az európai intézmények gyakran párhuzamosan cselekedtek az alapvető jogok védelmének területén, és ezért kéri, mérlegeljék az eddigi intézkedéseket és törekedjenek az intézmények közötti jobb együttműködésre, például az emberi jogok Európai Unión belüli helyzetének éves ellenőrzésével kapcsolatos intézményközi együttműködés létrehozása révén annak érdekében, hogy valamennyi intézmény építhessen a többi intézmény jelentéseire;
15. tudomásul veszi a Bizottságon belül létrehozott új, „a jogérvényesülésért, az alapvető jogokért és az uniós polgárságért” elnevezésű tárcát, mely jelzi a Bizottság elkötelezettségét az alapvető jogok és szabadságok területén tett erőfeszítéseit tekintetében és pozitív válaszát a Parlament ismételt kéréseire ezen a területen; a jogérvényesülés és a biztonság illetően szétválasztása nem erősítheti meg azt a rosszul értelmezett dichotómiát, amely minden ember emberi jogai védelmének szükségessége és biztonsága szavatolásának szükségessége között feszül; az új biztosnak különös figyelmet kell fordítania az illegális migráció és a terrorizmus elleni küzdelemre irányuló uniós politikákra, a biztosok testületének maradéktalan támogatása pedig elengedhetetlenül szükséges ahhoz, hogy az új biztos megarthassa tekintélyét;
16. felhívja a Bizottságot, hogy a 2013. évet tegye az uniós polgárság európai évévé annak érdekében, hogy az európai uniós polgárságról szóló vitának lendületet adjon, és az uniós polgárokat tájékoztassa jogaikról, különösen a Lisszaboni Szerződés

hatálybalépéséből eredő új jogokról;

17. az új felelős biztostól konkrét intézkedéseket vár, összhangban az eddig nyilvánított szándékokkal: üdvözli különösen és legfőképpen az alapvető jogokra vonatkozó hatásvizsgálat bevezetésére irányuló elkötelezettséget minden új jogszabályi javaslat esetén; a jogalkotási folyamat felügyeletét, annak biztosítása érdekében, hogy a végső szövegek összhangban legyenek a Chartával; a „zéró tolerancia” politikájának alkalmazását a Charta megsértése esetén, alapos vizsgálat folytatását és jogsértési eljárások kezdeményezését abban az esetben, ha a tagállamok az uniós jogszabályok alkalmazása során megszegik emberi jogi kötelezettségeiket; továbbá annak biztosítását, hogy az uniós polgárok megfelelő tájékoztatást kapjanak az új alapjogi szerkezetről; szorgalmazza az Európai Unióról szóló szerződés 7. cikkéről szóló 2003. évi közlemény¹ nyomán követését annak érdekében, hogy az emberi jogok lehetséges megsértésének problémáira átlátható és koherens foglalkozási módokat határozzanak meg, valamint azt, hogy az új emberi jogi szerkezet alapján megfelelő módon alkalmazza az Európai Unióról szóló szerződés 7. cikkét;
18. emlékezteti a Bizottságot, hogy ellenőrizni kell, hogy az összes új jogalkotási javaslat tervezet teljesíti-e a Chartában foglaltakat, és e tekintetben a már létező eszközöket is ellenőrizni kell; javasolja, hogy a bizottsági javaslatokat kísérő hatásvizsgálatoknak világosan jelezniük kelljen, hogy azok a javaslatok eleget tesznek-e a Chartában foglaltaknak, így ez a szempont szerves része lesz a jogalkotási javaslat tervezetek előterjesztésének; emlékezteti a Bizottságot, hogy kifejezetten feladata az érintett felek bevonása széles körű konzultáció révén, az Unió fellépései következetességének és átláthatóságának biztosítása érdekében (EUSz., 11. cikk (3) bekezdés); hangsúlyozza e tekintetben az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége platformjának fontosságát, amely kiemelkedő forrást jelent e feladat teljesítéséhez;
19. emlékezteti a Bizottságot, hogy folytasson objektív vizsgálatokat és kezdeményezzen jogsértési eljárást minden olyan esetben, amikor egy tagállam az uniós jogszabályok végrehajtása során megsérti a Chartában rögzített jogokat; emlékezteti továbbá a Bizottságot arra, hogy a tagállamoktól megbízható adatok és tények szolgáltatását kérje, és gyűjtsön információt a nem kormányzati szervezetektől származó forrásokból is, valamint kérjen adatokat a FRA-tól és más emberi jogi szervezetektől;
20. javasolja a jogsértési és alapjogi eljárások kiegészítését egy olyan eljárással, amellyel az uniós jogszabályok és az alapvető jogok hatáskörébe tartozó (és az európai jogoktól és szabadságoktól való eltérést vagy alóluk való kivételt alkalmazó) vitatott nemzeti politikák és gyakorlatok késedelem nélkül befagyaszthatóak lennének addig, amíg a Bizottság döntést nem hoz a jogsértési és/vagy alapjogi eljárás hivatalos elindításáról, és hivatalos határozat nem születik jogszerűségükről és az európai jogszabályokkal és alapvető jogokkal való összeegyeztethetőségükről;
21. felhívja a figyelmet arra, hogy néhány tagállamban a közelmúltban új erőre kapott a nacionalizmus, az idegengyűlölet és a diszkrimináció, és hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak központi szerepet kellene vállalnia az alapvető jogok e lehetséges

¹ (COM(2003) 0606).

megsértéseinek megelőzése és leküzdése érdekében;

22. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Bizottság évente ellenőrzi a Chartában foglaltak teljesülését, és megjegyzi, hogy ezen ellenőrző jelentéseknek tartalmazniuk kell a különböző jogok végrehajtásának értékelését, az Unió legsebezhetőbb csoportjainak helyzetére rávilágító és a legvitatottabb kérdéseket tagláló értékelést, nemzeti és uniós szinten a védelem terén mutatkozó hiányosságokat, a legfontosabb tendenciákat és szerkezeti problémákat azzal a céllal, hogy konkrét kezdeményezésekre és intézkedésekre tegyenek javaslatot, és javasolja a bevált gyakorlatoknak a tagállamok számára történő terjesztését;
23. üdvözlöi a Bizottságnak az Európai Unió Alapjogi Chartájának hatékony végrehajtására irányuló stratégiáról szóló nyilatkozatát, amely többek között említi a megelőző megközelítést a tényleges megvalósításban, az alapvető jogokról szóló belső képzést, az alapvető jogok szempontjainak következetes, a hatásvizsgálati testület általi ellenőrzését a bizottsági hatásvizsgálatokban, valamint az e tekintetben szükséges, a különböző helyzetekhez igazított, célzott tájékoztatási intézkedéseket; üdvözlöi továbbá, hogy az említett bizottsági közlemény hangsúlyozza az 1993. évi koppenhágai Európai Tanács által rögzített politikai csatlakozási kritérium fontosságát, amely a tagjelölt országok számára feltételként írja elő, hogy a demokráciát, jogállamiságot, az emberi jogok tiszteletben tartását és a kisebbségek védelmét biztosító stabil intézményekkel rendelkezzenek; e kritérium megtartása támogatja az alapvető jogok védelmét a leendő tagállamokban;
24. felszólítja a Bizottságot, hogy konkrét jogalkotási javaslatlattervezetek révén érvényesítse a Szerződésben és a Chartában rögzített értékeket és elveket és a Stockholmi Programban megjelölt stratégiát, e tevékenység során pedig vegye figyelembe az EJEB joggyakorlatát; sürgeti továbbá a jelenlegi vívmányok „lisszabonizálását” a rendőrségi és igazságügyi együttműködés területén, valamint a demokratikus elszámoltathatóság megerősítését a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében;
25. javasolja, hogy a jogérvényesülésért, az alapvető jogokért és az uniós polgárságért felelős biztosok és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság között alakítsanak ki munkakapcsolatot úgy, hogy a biztosokat rendszeresen meghívják véleménycserére az alapvető jogokkal kapcsolatos aktuális kérdésekről és fejleményekről;
26. hangsúlyozza, hogy az Európai Parlamentnek is meg kell erősítenie az alapvető jogokra vonatkozó, önálló hatásvizsgálatait a jogalkotási folyamatbeli jogalkotási javaslatokkal és módosításokkal kapcsolatban annak érdekében, hogy következetesebbé váljanak, nevezetesen a Parlament eljárási szabályzata 36. cikkében rögzített lehetőségeknek a Chartára való kiterjesztése révén, és ki kell kérnie a Jogi Szolgálat véleményét az alapvető jogokkal kapcsolatos uniós problémákra vonatkozó jogi kérdésekben;
27. felszólítja a Tanácsot, hogy alkalmazkodjon a Szerződés által megkívánt

változásokhoz, és a jogalkotás során tegyen eleget a Chartában foglaltaknak; ezért üdvözli a Tanácsnak az alapvető jogokkal és az állampolgársággal, illetve a személyek szabad mozgásával foglalkozó állandó munkacsoport létrejöttét, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ennek az új testületnek széles körű megbízatása legyen, amelybe beletartozik bármely, uniós vagy tagállami jelentőséggel bíró alapvető jogokkal kapcsolatos probléma, és hogy fórumot biztosítson az emberi jogokkal kapcsolatos ügyek belső, tanácsi véleménycserére, valamint hogy az új testület az Európai Parlamenttel kapcsolatban is legyen átlátható és hatékony;

28. megerősíti a Bizottságnak az Európai Unió Alapjogi Chartájának hatékony végrehajtására irányuló stratégiáról szóló közleményében említett „Közös hatásvizsgálati megközelítés” elnevezésű intézményközi megállapodást¹, amely leszögezi, hogy a Parlament és a Tanács felelős saját módosításai hatásának értékeléséért;
29. felszólítja a Tanácsot, hogy biztosítson széles körű megbízatást az alapvető jogokkal és az állampolgársággal, illetve a személyek szabad mozgásával foglalkozó állandó tanácsi munkacsoport számára, amelybe beletartozhat például (az ENSZ-egyezmény alapján létrehozott testületek ajánlásain, különleges eljárásokon és mechanizmusokon felül) a FRA jelentéseinek megvitatása és az azokra való válaszadás, az uniós eszközök és politikák külső emberi jogi hatásának értékelése a Tanács emberi jogi munkacsoportjával együttműködésben, az emberi jogi mandátummal nem, de emberi jogi hatással rendelkező ügynökségekkel (pl. EBB vagy FRONTEX) való koordináció biztosítása, a nemzetközi emberi jogi aktusoknak az Unió vagy tagállamok általi aláírásának, ratifikálásának és betartásának vizsgálata és a Tanács belső emberi jogokról szóló eszmecsereíhez fórum biztosítása;
30. felszólít a demokratikus ellenőrzéshez való, a szerződéseken alapuló jogának tiszteletben tartására; kitarthat emellett, hogy az alapvető jogokkal, többek között az elszámoltathatósággal kapcsolatos intézmények közötti hatékonyabb együttműködés előmozdítása érdekében fokozni kell az átláthatóságot és a dokumentumokhoz való hozzáférést az uniós intézmények között; hangsúlyozza az EU-n belüli emberi jogokkal kapcsolatos állásfoglalásainak nyomon követésében és más uniós intézmények munkájának értékelésében és fellépésüket vagy a fellépés elmulasztásáért való elszámoltathatóság terén betöltött szerepét a területen történt fejlemények felmérésekor (például éves jelentésekben), ötvözve a politikai üzeneteket egy tényeken alapuló szemlélettel; hangsúlyozza az EUMSZ. 218. cikke (10) bekezdésében foglalt jogát, amelynek megfelelően az Unió és a harmadik országok vagy nemzetközi szervezetek közötti nemzetközi megállapodások megkötésére irányuló eljárás minden szakaszában haladéktalanul és teljes körűen tájékoztatni kell;
31. ismételten megerősíti a Bíróság fokozott szerepét annak biztosításában, hogy

¹ 14901/05. számú tanácsi dokumentum, 2005.11.24.

valamennyi, az uniós jogot végrehajtó uniós intézmény, ügynökség és tagállam ennek megfelelően tiszteletben tartja a Chartát, és megjegyzi, hogy a Bíróságnak ezzel lehetősége nyílik az alapvető jogokra vonatkozó joggyakorlatának megerősítésére és fejlesztésére; hangsúlyozza a nemzeti bíróságok, a Bíróság és az Emberi Jogok Európai Bírósága közötti kialakított együttműködés szükségét, e területen a joggyakorlat koherens rendszerének további fejlesztése érdekében;

32. hangsúlyozza az Alapjogi Ügynökség szerepét az Unión belüli alapvető emberi jogok folyamatos megfigyelése terén, és a Lisszaboni Szerződés hatásait ezen a téren, elemzést, segítséget és szakértelmet biztosítva, mely feladat minőséget, objektivitást, tényleges pártatlanságot és átláthatóságot igényel; felszólítja a Bizottságot az Alapjogi Ügynökség megbízatásának megerősítésére és felülvizsgálatára annak érdekében, hogy munkáját hozzáigazítsa a Lisszaboni Szerződésen és az Alapjogi Chartán alapuló új követelményekhez; rámutat, hogy a felülvizsgált megbízatáson belül az Alapjogi Ügynökség ellenőrző szerepét a csatlakozó országokra is ki kell terjeszteni; ezért a Charta végrehajtását követően a megnövekedett feladatok ellátására megfelelő forrásokra van szükség; megismétli arra irányuló kérését, hogy teljes mértékben részt vehessen az Alapjogi Ügynökség többéves programjának felülvizsgálatában; üdvözli az Alapjogi Ügynökség éves jelentésének melléklettel való kiegészítését, mely tükrözi a nemzetközi emberi jogi eszközök tagállamok általi ratifikálását ;
33. hangsúlyozza, hogy az Alapjogi Ügynökség fő feladata az alapvető jogokkal kapcsolatos tényekkel és adatokkal ellátni a döntéshozó intézményeket, és e célból információt és adatokat gyűjt és elemez, valamint igyekszik tudományos kutatásokkal és alapos módszertanon alapuló felmérésekkel, tematikus és éves jelentések közzétételével, hálózatépítéssel és a civil társadalommal való párbeszéd ösztönzésével felkelteni a figyelmet; üdvözli a 2009. évre vonatkozó éves jelentését és igyekezetét, hogy összehasonlító áttekintést nyújtson, kiemelve a bevált gyakorlatokat a 27 tagállamban;
34. felszólítja az EU döntéshozó intézményeit, hogy a jogalkotási tevékenység előkészítő szakaszában, valamint a döntéshozó és/vagy nyomon követési folyamatok során használják az Alapjogi Ügynökség által biztosított adatokat és tényeket, és legyenek állandó és szoros együttműködésben az Alapjogi Ügynökséggel, bevonva annak nem kormányzati szervezeti platformját;
35. felszólítja az összes európai ügynökséget, hogy tartsák fenn elkötelezettségüket az alapvető jogok védelme mellett, és hogy minden tevékenységük során vegyék figyelembe az alapjogi megközelítést; felszólítja továbbá az Európai Uniót, hogy e tekintetben biztosítsa ügynökségei teljes jogi elszámoltathatóságát,
36. azon a véleményen van, hogy a FRONTEX-nek strukturált együttműködést kell kialakítania az alapvető jogokkal, migránsokkal és menedékkérőkkel foglalkozó ügynökségekkel és az ENSZ menekültügyi főbiztosságával (UNHCR), az emberi jogok védelmére kiható műveletek megkönnyítése érdekében; üdvözli a FRONTEX és az Alapjogi Ügynökség közötti 2010-ben aláírt megállapodást;
37. hangsúlyozza a tényt, hogy az Unió és a tagállamok saját felelősségi körükön belül megosztott kötelezettségekkel rendelkeznek az emberi és alapvető jogok

megvalósítása és betartatása területén, a szubszidiaritás elvével összhangban, és ez a megosztott felelősség és hatáskör egyszerre lehetőséget és kötelezettséget is jelent a tagállamok részéről; kiemeli a nemzeti parlamentek fokozott szerepét, melyet a Lisszaboni Szerződés biztosít nekik, és támogatja egy formális, valamint az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek közötti folyamatos párbeszéd létesítését;

38. emlékezteti a tagállamokat, hogy kötelességük kérésre megbízható adatokat és tényeket szolgáltatniuk a Bizottságnak, a szerződések öréne;
39. kiemeli a bírói testületek fontosságát a tagállamokban, mely testületek elsődleges szerepet játszanak az alapvető jogok teljesítésének biztosításában és érvényre juttatásában, és ezért sürgeti a bíróságokhoz való könnyű hozzáférés támogatását és az eljárások ésszerű hosszának biztosítását, az alapvető és emberi jogok védelmének erősítése érdekében; sürgeti a tagállamokat, hogy tegyenek erőfeszítéseket a nemzeti bírónak az alapvető jogok és szabadságok területén jelenleg is folyó képzése tekintetében, beleértve a területen a Lisszaboni Szerződés nyomán felmerülő új szempontokat;
40. meggyőződése szerint az uniós fellépésekben az alapvető jogok megsértésével nem csupán azok bekövetkezése után kell foglalkozni, hanem meg kell kísérelni a jogsértés megelőzését is; ezért felszólít egy az alapjogoknak az EU-ban és a tagországokban bekövetkező sérülése lehetőségének korai felismerését célzó mechanizmus megfontolására, az ilyen jogsértést jelentő intézkedések átmeneti befagyasztására, gyorsított jogi eljárásra annak eldöntése érdekében, hogy egy adott intézkedés ütközik-e az EU alapjogaival, és szankciók alkalmazására abban az esetben, ha ezeket az intézkedéseket a közösségi joggal ellentétes módon mégis megvalósítják;
41. felszólítja az EU intézményeit és a tagállamokat, hogy kettőzzék meg a figyelem felkeltésére és a megfelelő tájékoztatásra irányuló erőfeszítéseiket, mivel az alapvető jogokat hatékonyabban lehet védeni, ha maguk az egyének is ismerik saját jogaikat és az azok védelmére szolgáló mechanizmusokat; felszólítja a civil szervek és az érintett nem kormányzati szervezetek tapasztalatainak aktív használatára, és a folyamatos munkakapcsolatok folytatására minden ilyen szervvel az új alapjogi szerkezet végrehajtásában és konkrét esetek kezelésében;
42. megerősíti azon jogát, hogy éves jelentést készítsen az alapvető jogok helyzetéről az Unióban, az uniós intézményekkel, ügynökségekkel vagy a tagállamokkal együtt foglalkozva az alapvető jogok kérdésével, amennyiben azt szükségesnek ítéli meg;

Nemzetközi szervezetekkel való együttműködés az új alapjogi szerkezeten belül

43. javasolja, hogy találjanak új módszereket az uniós intézmények és ügynökségek számára az alapvető jogok és szabadságok védelme iránt elkötelezett nemzetközi szervezetekkel való jobb együttműködés érdekében, és használják ki jobban, valamint tereljék hatékonyabb mederbe a területen szerzett tapasztalatokat;
44. felszólítja az EU intézményeit, hogy használják ki az Európa Tanács és az Európai Unió közötti Egyetértési megállapodás minden lehetőségét, az európai szintű nagyobb szinergia és következetesség érdekében, és javasolja az Európa Tanács által kifejlesztett, az emberi jogokat ellenőrző mechanizmusok, szabványok és

megállapítások szakértelmének jobb kihasználását, elkerülve ezáltal a párhuzamos munkavégzést; ismételten megerősíti annak szükségességét, hogy az Unió jobban részt vegyen az Európa Tanács emberi jogi biztosának munkájában, és hogy ezt a munkát a szabadság, a jog érvényesülése és a biztonság területén megvalósított szakpolitikák során nagyobb mértékben vegye figyelembe;

45. felszólítja az Unió tagállamait, hogy írják alá és ratifikálják az Európa Tanács és az ENSZ emberi jogokkal kapcsolatos egyezményeit és a további, fakultatív jegyzőkönyveket: többek között a (módosított) Európai Szociális Chartát, az Európa Tanács egyezményét az emberkereskedelem elleni fellépésről, a Nemzeti Kisebbségek Védelméről szóló Keretegyezményt, az Európa Tanács Regionális és Kisebbségi Nyelvek Európai Chartáját, valamint a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések és bánásmódok elleni ENSZ-egyezményt, a menekültek jogállásával kapcsolatos ENSZ-egyezményt, a valamennyi migráns munkavállaló és családtagjaik védelméről szóló ENSZ-egyezményt, a szervezett bűnözés elleni ENSZ-egyezményt és az emberkereskedelem és -csempészet elleni fellépésről szóló két jegyzőkönyvét, a nőekkel szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló ENSZ-egyezményt, az ENSZ Gyermekjogi Egyezményét, és a fogyatékkal élők jogairól szóló ENSZ-egyezményt; javasolja továbbá, hogy az európai jogalkotási folyamatban jobban figyelembe kell venni a nemzetközi dokumentumokat, és többet kell utalni azokra;
46. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy megfelelő figyelmet fordítsanak az ENSZ különböző ellenőrző mechanizmusaira, és az ENSZ emberi jogi szervezeteinek megállapításaira, és javasolja, hogy a tagállamokra vonatkozó ajánlásait kövessék figyelemmel; rámutat az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa egyetemes időszakos felülvizsgálatának fontosságára; javasolja az ENSZ emberi jogi, illetve menekültügyi főbiztosaival való együttműködést; és üdvözli az ENSZ emberi jogi főbiztosának első európai regionális irodájának megnyitását Brüsszelben;
47. hangsúlyozza a Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatalának (ODIHR), az EBESZ-nek a média szabadságáért, illetve az emberkereskedelem elleni küzdelemért felelős különleges képviselőjének, valamint a nemzeti kisebbségi főbiztos fontos szerepét és aktív munkáját;
48. felszólítja az ENSZ Biztonsági Tanácsában részes tagállamokat, hogy biztosítsanak eljárási jogi garanciákat a feltételezett terrorista csoportok vagy személyek listába vétele vagy arról való törlése tekintetében, amint azt az EU Bíróságának vonatkozó esetjoga megköveteli;

Az új korszak legsürgetőbb kihívásai

49. hangsúlyozza, hogy az új szerkezetet aszerint értékelik, hogy a legsürgetőbb kérdéseket és a leggyakrabban ismétlődő jogsértéseket hogyan kezelik a felelős intézmények mind a tagállamokban, mind pedig uniós szinten, egyben külkapcsolatai tekintetében;
50. emlékeztet az alapvető jogokra vonatkozó valamennyi állásfoglalására és vitájára, valamint a küldöttségek 2009. évi eredményeire, amelyek megmutatták, hogy számos, az alapvető jogok megsértésével kapcsolatos kiemelkedő kérdés és konkrét eset van,

melyek sürgős, konkrét lépéseket, közép távú stratégiákat és hosszú távú megoldásokat, valamint uniós intézmények által végzett nyomon követést igényelnek; mint például:

- a négy alapszabadságnak, mint az EU alapvető eredményeinek védelme, különös figyelemmel az uniós polgárok szabad mozgására,
- az EU területén lévő összes személy jogainak biztosítása, állampolgárságtól függetlenül,
- a jogbiztonság garantálása és a szilárd demokratikus rendszerre jellemző megfelelő fékek és ellensúlyok megléte,
- a személyes adatok és a magánélet védelmének biztosítása, beleértve a pénzügyi és személyes adatok gyűjtését, feldolgozását, átvitelét és tárolását az EU-n belül és azon kívül, a cél, a szükségesség és az arányosság elvével és a helyreigazítás és fellebbezés jogával összhangban, valamint az egyéni szabadságjogok és a kollektív biztonság közötti megfelelő egyensúly megteremtésének támogatását, mely biztonságot a terrorizmus és a szervezett bűnözés új formái veszélyeztetik;
- az emberkereskedelem - különösen a nőkkel és gyermekekkel zajló emberkereskedelem - elleni küzdelem, mivel ez a rabszolgaság egy formáját jelenti; megállapítja, hogy az uniós és nemzeti jogszabályok és szakpolitikák terén évek óta fennálló kötelezettségvállalások ellenére becslések szerint évente több százezer embert csempésznek be az EU-ba, illetve az EU területén belül, és felhívja a figyelmet a bűnözés ezen formája elleni minél sürgősebb küzdelem fontosságára, többek között azon új uniós irányelvjavaslat segítségével, amely tartalmazza az emberkereskedelem elleni szakpolitikák nemzeti szintű megvalósításának ellenőrzéséért felelős nemzeti előadók javasolt kinevezését,
- a menekültek és migránsok jogainak védelme, biztosítandó, hogy a migrációs áramlások uniós kezelése és a harmadik országokkal kötött visszafogadási megállapodások nem teszik ki ezeket a személyeket az emberi jogaik megsértése kockázatának,
- az erőszak, a bűnözés és a háború áldozatainak, valamint az emberi jogi sérelmeket elszenvedők jogainak védelme, mely olyan terület, ahol uniós szintű jogszabályokra van szükség, anélkül, hogy elvonná a figyelmet és az erőforrásokat a megelőzésről, a bűnözők és terroristák elleni harcra és a problémák gyökerének kezeléséről, kiemeli a 2010 elején indult nyilvános konzultációt a bűnözés és erőszak áldozatai jogának javításáról, és várakozással tekint a Bizottság nyomon követési javaslatára az áldozatokat az igazságügyi eljárás során támogató gyakorlati intézkedések tekintetében;

emlékeztet az európai szintű védelemre irányuló tagállami kezdeményezésre az uniós tagállamok között utazó áldozatok számára biztosított védelem növelése tekintetében, de sürgeti rendelkezései jogi tisztázását,

- uniós stratégia kialakítása a gyermekek jogairól, olyan praktikus eszközök révén, amelyek a gyermekbántalmazás, a szexuális kiszolgáltatottság és a gyermekpornográfia ellen küzdenek, az internet biztonságosabb használatáért, és a gyermekmunka és gyermekszegénység megszüntetéséért, szem előtt tartva azt a becslést, amely szerint Európában a gyermekek 10–20%-át éri gyermekkoruk során szexuális támadás, hogy a kutatások szerint a pornográf művekben ábrázolt gyermek áldozatok egyre fiatalabbak, és hogy a jelenlegi globális gazdasági helyzet azzal fenyeget, hogy még több gyermeket kényszerít munkára és/vagy szegénységbe,
- a szerződésben, a Chartában és az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló egyezményben lefektetett elvekkel és értékekkel összhangban lévő uniós menekültügyi és bevándorlási szakpolitika támogatása,
- uniós stratégia kidolgozása a fogyatékkal élő személyek jogaira vonatkozóan, akik továbbra is megkülönböztetéssel szembesülnek az élet társadalmi, szakmai és kulturális területein,
- a Charta 21. cikke alapján a diszkrimináció minden formájának tiltása és felszámolása az élet minden területén, beleértve az etnikai alapú profilalkotást, figyelembe véve ugyanakkor a megállapított jogi felelőségeket és hatásköröket,
- a nyelvi sokszínűség mint európai kulturális örökség védelme, beleértve a kisebbségi nyelveket,
- egy tagállamban a hivatalos nyelvektől eltérő nyelvek használatára vonatkozó büntetés tiltása,
- a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem,
- egy uniós szintű cselekvésorientált stratégia kidolgozása a romák integrációjának elősegítésére, valamint a kérdés középpontba helyezése az európai, nemzeti, regionális és helyi politikák végrehajtásakor, valamint együttműködés kialakítása a tagállamok és az Európai Unió között,
- egy a bűnügyi eljárások során a gyanúsítottak eljárási jogaira vonatkozó uniós keret felállítása,
- a sajtószabadság biztosítása és elősegítése az Európai Unióban, mely évről évre romlik, és amely tekintetében különösen említésre méltó a média koncentrációja, az újságírókra és munkájukra gyakorolt nyomás, és az újságírók valódi vagy komoly ok nélküli perbe fogása,

- a meglévő uniós visszafogadási megállapodások értékelése és az EU visszafogadási megállapodásokra vonatkozó politikája által az alapvető jogokra gyakorolt hatásnak a felmérése,
- a legsérülékenyebbek társadalmi befogadásának elősegítése az oktatás és a pozitív intézkedések révén, beleértve a bebörtönzött személyeket, a korábbi fogva tartottakat és az alternatív büntetést töltőket, a társadalmi rehabilitációjukat célzó egyéb intézkedések mellett,
- az oktatás mindenkit megillető joga,
- a migránsok, különösen a menekültek védelme;
- a civil társadalom arra való ösztönzése, hogy támogassák az alapvető jogokról szóló átlátható és rendszeres vitákat, azok lehető legszélesebb körben történő biztosítása érdekében,
- küzdelem a rasszizmus, az idegengyűlölet és az antiszemitizmus minden formája ellen,
- a vallások és kultúrák közötti megértés elősegítése, szem előtt tartva az európai integrációs folyamat javításának kérdését,
- a jogellenes bevándorlók jogainak védelme az EU-ban,
- a véleménynyilvánítás szabadságának, illetve a média összes formája és a sajtó szabadságának, függetlenségének és pluralizmusának, valamint az információ szabad áramlásának védelme,
- a gondolkodás szabadságának, a lelkiismereti- és vallásszabadságnak a sérelmekről való védelme, mivel ez a Charta 10. cikkében foglalt alapvető jog, melynek része a vallásnak vagy meggyőződésnek mind a nyilvánosság előtt, mind a magánéletben való szabad gyakorlása;

o

o o

51. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalását az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamok és a tagjelölt országok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ-nek, az Európa Tanácsnak és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek.

KISEBBSÉGI VÉLEMÉNY

Ez a jelentés nem ad semmilyen választ arra vonatkozóan, hogy milyen veszélyeket rejt az EU számára az emberi jogok európai egyezményéhez való csatlakozás, amelynek az a következménye, hogy a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága az EU bármely jogi aktusával kapcsolatban ítéletet hozhat. A luxemburgi Európai Bíróság bírái előre figyelmeztettek minket, hogy ez a lépés lehetlenné fogja tenni az európai jogi rendszer jelenlegi formája számára a további megfelelő működést. Továbbá az Emberi Jogok Bíróságának elnöke a LIBE Bizottság 2010. június 15-én tett látogatása során hallgatólagosan bevallotta, hogy személyében nem semleges, hanem a politikai aktivitás irányában részrehajló bíróról van szó, amikor úgy fogalmazott, hogy „a menedékkérők eseteit mások eseteinél alaposabban vizsgálta meg, mivel ezek az emberek több védelmet érdemelnek meg.” Nem megfelelő viselkedésmód, ha egy bíró részrehajló bánásmódban részesíti a panaszosok egy bizonyos kategóriáját. Ezenkívül elfogadhatatlan, hogy az EU-t egy olyan „emberi jogi bíróság” alapján ítélik meg, amelynek tagjai között török bíró is van, egy olyan országé, amely az EU egy részét katonailag elfoglalta és nem tartja megfelelően tiszteletben az emberi jogokat. Végül a kisebbségekre vonatkozó egyezmény ratifikálására szóló felhívás elfogadhatatlan beavatkozásnak minősül a tagállamok nemzeti szuverenitásába.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	25.11.2010
A zárószavazás eredménye	+ : 49 - : 1 0 : 2
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Jan Philipp Albrecht, Sonia Alfano, Alexander Alvaro, Roberta Angelilli, Vilija Blinkevičiūtė, Rita Borsellino, Simon Busuttil, Philip Claeys, Carlos Coelho, Rosario Crocetta, Cornelis de Jong, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Kinga Gál, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Ágnes Hankiss, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Clemente Mastella, Véronique Mathieu, Louis Michel, Claude Moraes, Jan Mulder, Antigoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Renate Sommer, Rui Tavares, Valdemar Tomaševski, Wim van de Camp, Axel Voss, Manfred Weber, Renate Weber, Tatjana Ždanoka
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Edit Bauer, Anna Maria Corazza Bildt, Ioan Enciu, Ana Gomes, Ádám Kósa, Petru Constantin Luhan, Marie-Christine Vergiat